

Απόστολος Πιερρής

ΓΙΑΤΙ;

Μια από τα ίδια.

Σε εθνικό και σε τοπικό επίπεδο. Εκεί που προβάλλεται κάτι σαν νέα αρχή, γρήγορα το υποσχόμενο μεταπίπτει σε παραδιαχείριση του παλαιού. Η απογοήτευση της διάψευσης επιδεινώνει τη γενική δυσλειτουργία.

Γιατί δεν αλλάζει τίποτα βασικό σε αυτήν την κακοδαίμονα χώρα; Ακόμη και όταν είναι κοινή συνείδηση ότι «δεν πάει άλλο» και ότι βυθιζόμαστε στο maelstrom του ολέθρου; Πέρα από την ανάγκη για αλλαγή που είναι πάντοτε, διαχρονικά και μόνιμα, παρούσα στην κοινωνία, υπάρχει και πληθώρα στιγμών έκρηξης, όταν η απαίτηση παίρνει τη μορφή καταιγίδας. Η ΝεοΕλληνική ιστορία είναι γεμάτη από ανολοκλήρωτες Μεταρρυθμίσεις και Επαναστάσεις που δεν τελεσφόρησαν.

Η συνεχής αναταραχή της κοινωνίας, με περιοδικές αιχμές και καταπτώσεις, δείχνει ότι το ΝεοΕλληνικό μαγαζί έχει στηθεί θεμελιωδώς στραβά. Καθολική, αδιόρθωτη αποτυχία σημαίνει βαθύ λάθος από την αρχή.

Δεν είναι αστείο!

Τι διαφέρει το Σύστημα του Κωλέττη από το Σύστημα της Μεταπολίτευσης; Τίποτα ουσιαστικό. Τι διαφέρει ο Εκσυγχρονισμός των Τρικουπικών πριν το 1909 από τον Σημιτικό εκσυγχρονισμό της «Ευρωπερηφάνειας» και τον Παπανδρεϊκό εκσυγχρονισμό της Ευρωταπείνωσης; Τι διαφέρει η «εθνική υπερηφάνεια» του Δεληγιάννη (με κατάληξη το 1897) από την «πολυγαμική» στρατηγική του Καραμανλή (με αποτέλεσμα την παντελή στρατηγική ήττα και απομόνωση της χώρας);

Δεν είναι καθόλου αστείο!

Ο μεγαλύτερος πολιτικός άνδρας του ΝεοΕλληνισμού, ο Καποδίστριας, δολοφονήθηκε για να στηθεί το λάθος Σύστημα. Ο δεύτερος σε μέγεθος, ο Βενιζέλος, ξεκίνησε από θεμελιωτής της Νέας Αρχής μετά το 1909 και κατάντησε πραξικοπηματίας. Για να μην αλλάξει το λάθος Σύστημα. Το οποίο και αυτός δεν επεχείρησε να αλλάξει επικεντρώνοντας τη δράση του στη δημιουργική χάραξη νέας πραγματιστικής εθνικής εξωτερικής πολιτικής. Πλήρωσε πανάκριβα ότι άφησε το Σύστημα αλώβητο. Δικαίως. Αλλά πλήρωσε δυστυχώς μαζί του και η χώρα πανάκριβα την αποτυχία του. Το πνεύμα της νέας αρχής προδόθηκε και πάλι.

Εκτοτε η χώρα κατρακυλά στον καιάδα της ιστορίας.

Το Σύστημα είναι αρτηριοσκληρωτικό και απροσάρμοστο. Σκέτη αντίδραση.

Γιατί;

Το Σύστημα δεν αλλάζει. Σε περιόδους παχέων αγελάδων δεν έχει λόγο να αλλάξει γιατί πουλάει προστασία σαν τη Μαφία. Σε περιόδους ισχνών αγελάδων επικαλείται τις αντίξοες συνθήκες για να ζητήσει από την κοινωνία «εθνική ομοψυχία» - υποσχόμενο αλλαγή σε εύθετο χρόνο. Πάλι σαν τη Μαφία. Στα καλά εμείς γιατί κερδίζεις από εμάς. (Άσχετα πώς! Και με τι μελλοντικό κόστος!). Στα κακά πάλι εμείς γιατί θα πάθεις τα πάνδεινα χωρίς εμάς. (Αντίθετα, θα ελευθερωθούμε από τον ζυγό τους!).

Το ΝεοΕλληνικό Σύστημα είναι μαφιόζικο. Το έχω περιγράψει επιστημονικότερα, αλλά αυτή είναι η ωμή αλήθεια. Μια παρασιτική οικονομική ολιγαρχία που στηρίζει την επιβολή της στην κοινωνία των δημιουργών μέσω της διαπλοκής της προς την πολιτική εξουσία ώστε να έχουμε ταυτόχρονα τον γιγαντισμό ενός κομματικού κράτους και μια φεουδαρχική δόμηση της οικονομικής λειτουργίας σε μεγάλη έκταση και βάθος.

Αυτό ισχύει σε εθνικό επίπεδο, και με τις ανάλογες τροποποιήσεις, σε τοπικό και «αυτοδιοικητικό».

Αλλά να λοιπόν που φτάνουμε στην αιτία της αμεταβλησίας του Συστήματος. Ένα αντιδραστικό, μαφιόζικο Σύστημα δεν μπορεί να αλλάξει. Κάθε μεταβολή του ιδίως σήμερα, με την υφιστάμενη δυναμική του Ανύσματος της Ιστορίας, θα σημαίνει αναγκαστικά κάποια απελευθέρωση. Και αυτό είναι που δεν μπορεί να κάνει το κλειστό ΝεοΕλληνικό Σύστημα γιατί αυτό θα ισοδυναμούσε με την κατάργησή του. Γιατί μικρή ή μεγάλη πραγματική απελευθέρωση τώρα θα συνεπάγεται ορμή ακατάσχετη ελευθερίας σε όλα τα πεδία.

Δηλαδή Τέλος Εποχής για το αντιδραστικό Σύστημα. Κλείσιμο μαγαζιού.

Και έτσι επιχειρεί να διαχειριστεί την κρίση με παλαιομοδίτικο τρόπο. Αφήνοντας δηλαδή αλώβητες τις βασικές δομές και επιχειρώντας μόνο να δεχτεί αναλογική μείωση των οικονομικών διαστάσεων του. Προπάντων να μην αλλάξουν οι αρχές και οι συσχετισμοί του Συστήματος. Να μη θιγεί η κατεστημένη νοοτροπία, οι κατεστημένες προτεραιότητές του και οι κατεστημένοι νομείς του.

Ξαναλέω, σε εθνικό και τοπικό επίπεδο.

Το φαινόμενο δεν είναι απλώς αποκαρδιωτικό. Είναι πια αηδιαστικό.

Ένας βρυκόλακας που ρουφάει το νεαρό αίμα της δημιουργικής κοινωνίας.

Για να μείνει κυρίαρχο το μαφιόζικο και αντιδραστικό Σύστημα που περιέγραψα, περιθωριοποίησε κάθε δυναμικό και άξιο μέλος της κοινωνίας, κάθε νεανικό χυμό γονιμότητας. Αποτελέστηκε από ανίκανα στοιχεία, κατάλληλα μόνο να παίζουν το εσωτερικό παιχνίδι του χωρίς επαφή με την οργώσα πραγματικότητα. Αποκρουστική είναι η ασχήμια του γεροντισμού του, γεροντισμός δεν εννοώ ηλικιακός, αλλά μυαλού και καρδιάς και αιδιών! Καμιά παραγωγικότητα. Ήξερε μόνο να καταναλώνει την ικμάδα της κοινωνίας και τα πακέτα και τα δανεικά των ξένων. Ή Ηγετική Αναξιοκρατία του ΝεοΕλληνικού Συστήματος θα μείνει ως textbook case παραφθοράς της Δημοκρατίας. Το Καθεστώς αισθανόταν ότι κάθε άνοιγμα σε νέους ανθρώπους, νέες ιδέες, νέες αντιμετώπισεις, νέες προοπτικές και νέες στρατηγικές θα εσήμαινε το τέλος του. Και έτσι αυτοεγκλωβίστηκε στην αναξιοσύνη, έλκοντάς την και προωθώντας την. Δείτε τους «ισχυρούς οικονομικούς παίκτες» της αθλιότητάς του: τώρα που το κράτος τους δεν μπορεί να τους στηρίξει, βγαίνει στη φόρα η πραγματική αδυναμία τους. Για τον πολιτισμό και την παιδεία δεν χρειάζεται να μιλήσω. Καταντήσαμε συλλογικά και στο υποτιθέμενο συγκριτικό πλεονέκτημά μας ο περίγελως του κόσμου.

Έχει εγκαθιδρυθεί στη χώρα μας μια απεχθής συνάρτηση ανικανότητας και αμεταβλητότητας. Μια λατρεία του status quo της αναξιοσύνης. Δίπλα μας καινούριες και παλιές χώρες προχωρούν με γρήγορο βήμα όπου πνέει ο Μέγας Άνεμος της Ιστορίας. Και ο

ζωογόνος αέρας αυτός μάλιστα φυσάει κατά την κλασσική μεριά, κατά τον Λόγο του Όντος και τις αξίες του Ελληνισμού. Θα είμαστε αδικαιολόγητοι να μην τον εισπνεύσουμε με ορθάνοιχτες τις θύρες της ψυχής και του πνεύματός μας.

Είναι κρίμα να χάσουμε εμείς, η Κοινωνία των Δημιουργών, αυτή την παρούσα ΜεγαΕυκαιρία να ξεπαστρέψουμε το άθλιο ΝεοΕλληνικό Σύστημα.

Και συμπολίτες μου Πατρινοί, ας αρχίσουμε με την πόλη μας. Ας την κάνουμε πραγματική Μητρόπολη. Γίνεται, αν δεχτούμε τη γνώση, τη σοφία, την ικανότητα, τη δημιουργία. Τι περιμένουμε για να κλωστήσουμε τις παρέες της Χαμοσύνης; Και τους διαχειριστές του Συστήματος. Θέλουμε, απαιτούμε, αξιώνουμε νέα αρχή! Όποιος δεν μπορεί τον φρέσκο, δυνατό αέρα στο σπίτι του. Είναι ήδη αργά.

Μια από τα ίδια.

Σε εθνικό και σε τοπικό επίπεδο. Εκεί που προβάλλεται κάτι σαν νέα αρχή, γρήγορα το υποσχόμενο μεταπίπτει σε παραδιαχείριση του παλαιού. Η απογοήτευση της διάψευσης επιδεινώνει τη γενική δυσλειτουργία.

Γιατί δεν αλλάζει τίποτα βασικό σε αυτήν την κακοδαίμονα χώρα; Ακόμη και όταν είναι κοινή συνείδηση ότι «δεν πάει άλλο» και ότι βυθιζόμαστε στο maelstrom του ολέθρου; Πέρα από την ανάγκη για αλλαγή που είναι πάντοτε, διαχρονικά και μόνιμα, παρούσα στην κοινωνία, υπάρχει και πληθώρα στιγμών έκρηξης, όταν η απαίτηση παίρνει τη μορφή καταιγίδας. Η ΝεοΕλληνική ιστορία είναι γεμάτη από ανολοκλήρωτες Μεταρρυθμίσεις και Επαναστάσεις που δεν τελεσφόρησαν.

Η συνεχής αναταραχή της κοινωνίας, με περιοδικές αιχμές και καταπτώσεις, δείχνει ότι το ΝεοΕλληνικό μαγαζί έχει στηθεί θεμελιωδώς στραβά. Καθολική, αδιόρθωτη αποτυχία σημαίνει βαθύ λάθος από την αρχή.

Δεν είναι αστείο!

Τι διαφέρει το Σύστημα του Κωλέττη από το Σύστημα της Μεταπολίτευσης; Τίποτα ουσιαστικό. Τι διαφέρει ο Εκσυγχρονισμός των Τρικουπικών πριν το 1909 από τον Σημιτικό εκσυγχρονισμό της «Ευρωπερηφάνειας» και τον Παπανδρεϊκό εκσυγχρονισμό της Ευρωταπείνωσης; Τι διαφέρει η «εθνική υπερηφάνεια» του Δεληγιάννη (με κατάληξη το 1897) από την «πολυγαμική» στρατηγική του Καραμανλή (με αποτέλεσμα την παντελή στρατηγική ήττα και απομόνωση της χώρας);

Δεν είναι καθόλου αστείο!

Ο μεγαλύτερος πολιτικός άνδρας του ΝεοΕλληνισμού, ο Καποδίστριας, δολοφονήθηκε για να στηθεί το λάθος Σύστημα. Ο δεύτερος σε μέγεθος, ο Βενιζέλος, ξεκίνησε από θεμελιωτής της Νέας Αρχής μετά το 1909 και κατάντησε πραξικοπηματίας. Για να μην αλλάξει το λάθος Σύστημα. Το οποίο και αυτός δεν επεχείρησε να αλλάξει επικεντρώνοντας τη δράση του στη δημιουργική χάραξη νέας πραγματιστικής εθνικής εξωτερικής πολιτικής. Πλήρωσε πανάκριβα ότι άφησε το Σύστημα αλώβητο. Δικαίως. Αλλά πλήρωσε δυστυχώς μαζί του και η χώρα πανάκριβα την αποτυχία του. Το πνεύμα της νέας αρχής προδόθηκε και πάλι.

Εκτοτε η χώρα κατρακυλά στον καιάδα της ιστορίας.

Το Σύστημα είναι αρτηριοσκληρωτικό και απροσάρμοστο. Σκέτη αντίδραση.

Γιατί;

Το Σύστημα δεν αλλάζει. Σε περιόδους παχέων αγελάδων δεν έχει λόγο να αλλάξει γιατί πουλάει προστασία σαν τη Μαφία. Σε περιόδους ισχών αγελάδων επικαλείται τις αντίξοες συνθήκες για να ζητήσει από την κοινωνία «εθνική ομοψυχία» - υποσχόμενο αλλαγή σε εύθετο χρόνο. Πάλι σαν τη Μαφία. Στα καλά εμείς γιατί κερδίζεις από εμάς. (Άσχετα πώς!

Και με τι μελλοντικό κόστος!). Στα κακά πάλι εμείς γιατί θα πάθεις τα πάνδεινα χωρίς εμάς. (Αντίθετα, θα ελευθερωθούμε από τον ζυγό τους!).

Το ΝεοΕλληνικό Σύστημα είναι μαφιόζικο. Το έχω περιγράψει επιστημονικότερα, αλλά αυτή είναι η ωμή αλήθεια. Μια παρασιτική οικονομική ολιγαρχία που στηρίζει την επιβολή της στην κοινωνία των δημιουργών μέσω της διαπλοκής της προς την πολιτική εξουσία ώστε να έχουμε ταυτόχρονα τον γιγαντισμό ενός κομματικού κράτους και μια φεουδαρχική δόμηση της οικονομικής λειτουργίας σε μεγάλη έκταση και βάθος.

Αυτό ισχύει σε εθνικό επίπεδο, και με τις ανάλογες τροποποιήσεις, σε τοπικό και «αυτοδιοικητικό».

Αλλά να λοιπόν που φτάνουμε στην αιτία της αμεταβλησίας του Συστήματος. Ένα αντιδραστικό, μαφιόζικο Σύστημα δεν μπορεί να αλλάξει. Κάθε μεταβολή του ιδίως σήμερα, με την υφιστάμενη δυναμική του Ανύσματος της Ιστορίας, θα σημαίνει αναγκαστικά κάποια απελευθέρωση. Και αυτό είναι που δεν μπορεί να κάνει το κλειστό ΝεοΕλληνικό Σύστημα γιατί αυτό θα ισοδυναμούσε με την κατάργησή του. Γιατί μικρή ή μεγάλη πραγματική απελευθέρωση τώρα θα συνεπάγεται ορμή ακατάσχετη ελευθερίας σε όλα τα πεδία.

Δηλαδή Τέλος Εποχής για το αντιδραστικό Σύστημα. Κλείσιμο μαγαζιού.

Και έτσι επιχειρεί να διαχειριστεί την κρίση με παλαιομοδίτικο τρόπο. Αφήνοντας δηλαδή αλώβητες τις βασικές δομές και επιχειρώντας μόνο να δεχτεί αναλογική μείωση των οικονομικών διαστάσεων του. Προπάντων να μην αλλάξουν οι αρχές και οι συσχετισμοί του Συστήματος. Να μη θιγεί η κατεστημένη νοοτροπία, οι κατεστημένες προτεραιότητές του και οι κατεστημένοι νομείς του.

Ξαναλέω, σε εθνικό και τοπικό επίπεδο.

Το φαινόμενο δεν είναι απλώς αποκαρδιωτικό. Είναι πια αηδιαστικό.

Ένας βρυκόλακας που ρουφάει το νεαρό αίμα της δημιουργικής κοινωνίας.

Για να μείνει κυρίαρχο το μαφιόζικο και αντιδραστικό Σύστημα που περιέγραψα, περιθωριοποίησε κάθε δυναμικό και άξιο μέλος της κοινωνίας, κάθε νεανικό χυμό γονιμότητας. Αποτελέστηκε από ανίκανα στοιχεία, κατάλληλα μόνο να παίζουν το εσωτερικό παιχνίδι του χωρίς επαφή με την οργώσα πραγματικότητα. Αποκρουστική είναι η ασχήμια του γεροντισμού του, γεροντισμός δεν εννοώ ηλικιακός, αλλά μυαλού και καρδιάς και αιδοίων! Καμιά παραγωγικότητα. Ήξερε μόνο να καταναλώνει την ικμάδα της κοινωνίας και τα πακέτα και τα δανεικά των ξένων. Ή Ηγετική Αναξιοκρατία του ΝεοΕλληνικού Συστήματος θα μείνει ως textbook case παραφθοράς της Δημοκρατίας. Το Καθεστώς αισθανόταν ότι κάθε άνοιγμα σε νέους ανθρώπους, νέες ιδέες, νέες αντιμετώπισεις, νέες προοπτικές και νέες στρατηγικές θα εσήμαινε το τέλος του. Και έτσι αυτοεγκλωβίστηκε στην αναξιοσύνη, έλκοντάς την και προωθώντας την. Δείτε τους «ισχυρούς οικονομικούς παίκτες» της αθλιότητάς του: τώρα που το κράτος τους δεν μπορεί να τους στηρίξει, βγαίνει στη φόρα η πραγματική αδυναμία τους. Για τον πολιτισμό και την παιδεία δεν χρειάζεται να μιλήσω. Καταντήσαμε συλλογικά και στο υποτιθέμενο συγκριτικό πλεονέκτημά μας ο περίγελως του κόσμου.

Έχει εγκαθιδρυθεί στη χώρα μας μια απεχθής συνάρτηση ανικανότητας και αμεταβλητότητας. Μια λατρεία του status quo της αναξιοσύνης. Δίπλα μας καινούριες και παλιές χώρες προχωρούν με γρήγορο βήμα όπου πνέει ο Μέγας Άνεμος της Ιστορίας. Και ο ζωογόνος αέρας αυτός μάλιστα φυσάει κατά την κλασσική μεριά, κατά τον Λόγο του Όντος και τις αξίες του Ελληνισμού. Θα είμαστε αδικαιολόγητοι να μην τον εισπνεύσουμε με ορθάνοιχτες τις θύρες της ψυχής και του πνεύματός μας.

Είναι κρίμα να χάσουμε εμείς, η Κοινωνία των Δημιουργών, αυτή την παρούσα

ΜεγαΕυκαιρία να ξεπαστρέψουμε το άθλιο ΝεοΕλληνικό Σύστημα.
Και συμπολίτες μου Πατρινοί, ας αρχίσουμε με την πόλη μας. Ας την κάνουμε πραγματική Μητρόπολη. Γίνεται, αν δεχτούμε τη γνώση, τη σοφία, την ικανότητα, τη δημιουργία. Τι περιμένουμε για να κλωτσήσουμε τις παρέες της Χαμοσύνης; Και τους διαχειριστές του Συστήματος. Θέλουμε, απαιτούμε, αξιώνουμε νέα αρχή! Όποιος δεν μπορεί τον φρέσκο, δυνατό αέρα στο σπίτι του. Είναι ήδη αργά.

[Δημοσιεύθηκε στον "ΠΑΤΡΙΝΟ ΤΥΠΟ" 13 Ιουνίου 2011]